

Släckningsavtal "brandförsvarets melodi" i Örebro län

Lätta last- och personbilar istället för 8 tons brandbilar

Vänta ej tills skogsbranden tar sig!

Brandkärstidskrifts redaktör har denna gång avlagt ett besök i Örebro län, där länsbrandinspektören-konsulenten-brandchefen Karl Magnus Grönlund välvilligt ställde sig till förfogande som intervjuobjekt och sakkunnig ciceron.

Vi ha sedan länge våra planer för brandskyddet inom Örebro län klara, säger länsbrandinspektören, brandkonsulenten och brandchefen Karl Magnus Grönlund till Brandkärstidskrifts redaktör, och det tack vare att vi ej ingo in för några kommunalförbund utan istället ingingo släckningsavtal mellan kommunerna. På initiativ av länsstyrelsen tillämpade vi den principen att de kommuner, som vi visste skulle slåss samman fingo dylika avtal, och härigenom vunno vi tid så att länsstyrelsen ej har behövt bevilja något enda uppskov med fastställande av brandordning.

Över huvud taget måste jag säga att upplägget av brandförsvaret här i länet gått bra och ej kärvat på något håll. Vi har inte försökt forcera fram någon lösning, utan har verkligt bärande skäl funnits, så har uppskov beviljats.

Länsbrandinspektör K. M. Grönlund.

Vi släpper dock inte efter fordringar på brandtelegraf och utrustning, men ger, som nämnts uppskov. Sedan får det bli länsbrandinspektörens sak att på inspektionsresorna få fram det som erfordras. Jag är alldeles särskilt angelägen framhålla det goda samarbete som rätt med länsstyrelsen i det fallet, och jag tillskriver särskilt civilförsvarsdirektör S. Trysén, föredragande i brandförvarsfrågor inom länsstyrelsen, förtjänsten härav. Men även de kommunala myndigheterna och industrierna ha gjort allt vad på dem ankommer för att underlätta länsbrandinspektörens arbete.

70 BRANDKOMMUNER INOM LÄNET.

Vi ha 70 brandkommuner inom länet, fortsätter länsbrandinspektör Grönlund, varav 6 städer, 4 köpingar och 7 municipalsamhällen. Samtliga dessa skola ej ha brandkårer enligt gällande plan, men i stort sett kan man säga att de storkommuner, som ligga i utkanterna av länet ha brandkårer. Inom småkommunerna är det däremot inte fallet, utan där har man istället släckningsavtal.

BRUKSBRANDKÄRERNA ETT GOTT TILLSKOTT.

Bruksbrandkårerna här utgöra ett synnerligen värdefullt tillskott till brandförsvaret, ehuru de ej alltid ha egna släckningsområden. Men där de finnas utgöra de ett kraftigt stöd till den kår som har släckningsskyldighet inom distriktet. På så sätt ha vi sammanlagt 87 brandkårer inom länet. I vissa fall få bruksbrandkårerna ingå i den föreskrivna reservstyrkan (10—12 man). Vi ha sålunda ej gått in för att upplösa befintliga småkårer, utan uppmuntra tvärtom både industrier och andra att bibehålla dem.

ALARMERING.

Varje storkår, som har eget släckningsområde måste ha sitt alarmerings-system ordnat enligt följande princip. På dagen — tyfon och klocka, antingen i form av vanlig ringledning med klockor

eller per telefon. Men skall larm givas per telefon så skall man kunna ringa upp alla på en gång, och sålunda ej genom någon slags rundringning eller telefonkedja. Nattetid: endast signalklockor eller telefon, enligt ovanstående.

Dessa bestämmelser håller vi hårt på, ty utan tillförlitligt alarmeringssystem kan inte den bästa brandkår fullgöra sina åligganden.

VATTEN.

Inom de centrala delarna av Närke är det ont om vatten, men inom Värmlands- och Västmanlandsdelen av länet är vattentillgången relativt god. Vi gör dock allt för att lösa frågan, fortsätter hr Grönlund, bl. a. genom byggandet av brandbrunnar.

Från länsstyrelsen har nyligen utgått en skrivelse till varje kommun med uppmaning att planlägga vattenförsörjningen med tanke på bebyggelsen. För att ordna vattenfrågan rationellt har länsstyrelsen förelagt kommunerna att planlägga hela kommunens vattenförsörjning för eldsläckning. Detta kan exempelvis utföras på 50000-dels karta.

Utbyggnaden av vattentillgångarna sker allt efter råd och lägenhet, men att döma av kommunernas intresse torde det ej dröja länge förrän frågan är löst i sin helhet.

SKOGSBRANDSLÄCKNING.

Skogsbrandsläckningen utföres i första hand av brandkårerna samt av s. k. beredskapsgrupper som ingå i reservbrandstyrkan. På så sätt får vi genast ut mindre avdelningar, som effektivt kunna insättas i arbete på ett tidigt stadium. Bästa sättet att undvika stora skogsbränder torde vara att snabbt slå ned tillbudet.

KONSULENT — LÄNSBRANDINSPEKTÖR BÖR SAMMANSLÅS.

Frågan om brandkonsulent och länsbrandinspektör här i länet har lösts på det sättet att en man anförtros båda

posterna. Härigenom samlas på en hand alla uppgifter om organisation — vatten och käreerna. Övningarna ha vi ordnat genom att tre biträdande konsulenter anställts. Dessa äro: i norra distriktet, brandchefen i Nora G. Löfdahl, i sydvästra brandchefen i Karlskoga E. Lindgren och i sydöstra vice brandchefen i Örebro L. M. Eliasson.

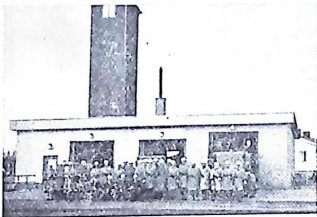
BILAR.

Det borde kanske övervägas, om icke fordonsfrågan på landsbygden borde lösas efter en annan linje än hittills. Hur skulle det sålunda vara med en lättare lastbil för materielen samt en större personbil för personalen? Vi ha nämligen här den åsikten, grundad på erfarenheter, att de 8 ton tunga brandbilarna köra fast uppe i obygderna, särskilt vintertid. Men på en lättare lastbil kan medföras tillräcklig utrustning och ävenså en mindre vattentank, och då tar vi oss fram var vi vill, varjämte personalen sitter väl skyddad i en personvagn, säger länsbrandinspektör Grönlund till slut.

Och så övergår vi till att på ort och ställe taga del av hur brandförsvaret är ordnat på ett antal platser inom länet, nämligen vid Svenska Skifferolje A.-B. anläggningar i Kvarntorp, Laxå köping och Lerbäckes kommun.

KVARNTORPS BRANDKÄR.

Kvarntorp är beläget cirka 18 km. från Örebro, men redan på långt håll resa sig skorstenar och cisterner visande

Kvarntorps brandkår.

vägen till den stora och för landets försörjning så viktiga industri som på några få år växt upp från en blygsam start till en mångmiljonanläggning. Brandchef där är *brandmästare Ragnar Broström*, som i intimt samarbete med länsbrandinspektören organiserat upp brandförsvaret och nu med förstaelig stolthet visar upp resultatet.

Kåren är organiserad som en borgarbrandkår med all personal anställd inom

*Brandchefen Ragnar Broström,
Kvarntorp.*

företaget och naturligtvis bosatt inom samhället. Styrkan uppgår inklusive brandchef och 3 förmän till 29 man. Brandchefen är ensam heltidsanställd. Inom området disponeras tvenne brandstationer, och utrustningen består av två fullt moderna brandbilar varav en är utrustad med fullständigt aggregat för skumsläckning, skumtank och frontpump. Fordonen äro från Volvo och pumparna från Api. Dessutom ha vi 5 transportabla Albin-sprutor samt 2 fasta pumpaggregat, varav det ena avsett för det farliga cisternområdet.

Utöver denna tyngre materiel finnes naturligtvis en stor mängd handeldsläckningsapparater, varav största delen ut-

göras av s. k. "Brandklippare" och tryckluftskumaggregat. De ha vid många tillfällen visat sin effekt och betydelse inom en industri som denna, och åtnjuter såväl brandmännens som personalens i övrigt fulla förtroende.

STORA RISKER MEN UTMÄRKT SAMFÖRSTÅND LEDNING—ARBETARE.

Det är klart att riskerna inom en industri som denna äro synnerligen stora. Vi ha sålunda trots alla vidtagna försiktighetsmått mellan 30—40 utrycknin-

Skummasten övas vid det speciella övningstornet, Kvarntorps brandkår.

gar per år, men glädjande nog ha brandskadebeloppen stadigt gått nedåt, säger brandmästare Broström. Synnerligen rigorösa säkerhetsföreskrifter ha också utfärdats i samråd med bl. a. Spräng-

ämnesinspektionen, så att exempelvis svetsningsarbete ej får utföras utan tillstånd av någon av ingenjörerna eller mig. Detta tillstånd skall för övrigt lämnas skriftligen, så att jag under alla förhållanden har kännedom om pågående arbeten.

Tobaksrökning får självfallet endast ske på vissa särskilt anvisade platser såsom kontor, matrum och manskapsrum, men med iakttagande av den största försiktighet. Trots alla åtgärder inträffar dock, som jag nämnt bränder, men tack vare det synnerligen goda samarbetet mellan ledningen och arbetarna i brandskyddsfrågor, så hoppas jag att skadefrekvens och -summor skall fortsätta gå ner.

SLÄCKNINGSAVTAL MED KOMMUNEN.

Kvarntorp ligger inom Ekeby kommun, som saknar eget brandförsvar utan istället har träffat släckningsavtal med Kvarntorpskåren, vars brandchef sedan år 1945 har länsstyrelsens förordnande som brandchef även i kommunen.

Brandordningen är uppgjord och godkänd av länsstyrelsen, och vattenfrågan är löst på ett fullt tillfredsställande sätt. Vi har sålunda dels brandposter anslutna till Kvarntorps huvud- och reservvattenledningar och inom andra delar av kommunen branddammar under uppförande. Genom länsbrandinspektörens medverkan ha vi erhållit statsbidrag till dessa, som vi hoppas skola vara klara i höst. Arbetet med dem pågår för fullt med tillhjälp av grävmaskiner.

GOTT RESULTAT AV ÅRETS BRANDSYN.

Vi har för övrigt gjort brandsyn här i kommunen, första gången i fjor och

Beställ tillräckligt antal räknestickor!

Årets brandsyn har just avslutats. Tidigare gjordes brandsynen inom kommunen genom respektive brandstodsbolags försorg, men numera sköter jag och mina medhjälpare detta, sedan vi varit inne på utbildning härför vid brandkåren i Örebro. Några större anmärkningar hade vi just inte att komma med i år, även på landsbygden har man nu fått den rätta brandskyddsandan. Det är nog egentligen mera brist på folk och material, som gör att man inte överallt har genomfört de önskvärda förbättringarna. I detta sammanhang kan jag även omtala att vi tillsammans med grannkommunerna Hällabrottet, Pålshoda, Svennevad och Sköllersta bildat ett eget sotningsdistrikt och anställt en yrkesutbildad skorstensfejare.

ÖNSKEMÅL.

Trots allt så har naturligtvis en brandchef alltid en önskedröm, som han går och bär på, och närmare pressad medger även hr Broström att han och hans folk går och drömmer om "garage av godkänd konstruktion till lantbrukarnas bilar och traktorer, en brandtelegraf för kommunen samt slutligen en mindre brandbil med vattentank och frontpump (vad säger länsbrandinspektören om den drömmen? Red.)."

BRANDSTATIONSBYGGE LAXÅ

— ÖNSKAN.

Den 1 januari 1946 befordrades Laxå till köping och därigenom uppflyttades samhället automatiskt enligt den nya brandlagen till ett samhälle där brandstadgan avd. I skall gälla. Man hade

Mariedams borgarbrandkår.

Brandchefen Bertil Lindmark, Laxå.

visserligen från år 1931 en elitkår på 14 man, som utrustats med en Api 1000 l/min. motorspruta samt 300 m. slang. En lastbil tillhörig konsumtionsföreningen i orten disponerades för materieltransport, och som "brandstation" ett utrymme i S. J:s brandbod. Under åren fram till 1945 företogs vissa kompletteringar, men hela anslaget för brandväsendet höll sig till blygsamma 2.900 kr. per år, varför man långt ifrån stod rustad att övertaga det nya ansvaret.

Man fick dock redan 1946 ett engångsanslag på 11.000 kr., vilket dock överskreds med 3.000 kr. för nyanskaffningar. För detta belopp anskaffades bl. a. en motorspruta, Albin 30, ny slang, materiel för bekämpning av oljebränder, personlig utrustning, bl. a. stålhelmar, larmrockar etc. Under samma år genomfördes nyorganisationen av brandkåren, som sålunda nu består av 29 man inklusive brandchef och två vice brandchefer. Kåren är fördelad på 3 avdelningar med en förman och 7 man på varje avdelning. Vidare har man en reservkår om 30 man med 14 man i första uppbådet samt en skogsbrandorganisation omfattande 70 man, fördelade på 7 avdelningar med en skogsbrandsläckningsförman som chef för varje.

Rekvirera "Räknestickan"

NÄRA 50.000 I ANSLAG I ÅR.

För innevarande år disponeras ett anslag på 40.000 kr. för inköp av en ny brandbil av Volvo typ 127 D med lågvarvrig frontpump om 1.800 l/min. av modell Albin och försedd med en tank rymmande 800 l. vatten. Denna vagn beräknas vara leveransklar i september. I februari inköptes av Laxå pappersbruk en personbil med plats för 7 personer som piketbil, vartill ett extra anslag beviljades av de förstående kommunala myndigheterna med 3.100 kr. Dessutom har brandkårens utrustning betydligt utökats under årets lopp.

Det största problemet för oss är dock byggandet av en brandstation, säger brandchefen Bertil Lindmark. Hittills har vi nämligen ej haft någon brandstation utan tvingats hysa in oss än här, än där. Nu senast ha vi sålunda genom tillmötesgående av en bussägare disponerat ett utrymme i hans bussgarage, men det är ju långt ifrån tillräckligt och kan inte anses fylla ens de blygsammaste anspråk. Vi hoppas därför få ett anslag till en ny brandstation, som skulle inrymma plats för 4 brandbilar och övriga utrymmen samt dessutom bostäder om 6 lägenheter. Även kommunalförvaltningen skall disponera en del utrymmen, och det hela beräknas draga en kostnad av mellan 5—600.000 kr. Myndigheterna ha dock visat sig så förstående hittills för våra önskingar, säger brandchefen Lindmark, att vi på allvar vågar hoppas få dessa våra planer realiserade. I samband härmed skall även alarmeringsfrågan lösas, ty nu har vi endast en tyfonanläggning att förlita oss till, vilket gör att allmänheten har svårt att kalla hjälp i tid.

Önskemål, slutar brandchefen Lindmark, ja, det är naturligtvis komplettering av utrustningen, för det behövs alltid, och så hoppas jag att vi även i fortsättningen möts av samma förståelse som hittills från myndigheternas sida när det gäller anslag till brandförsvaret.

TVÅ BRANDKÄRER I LERBÄCKS KOMMUN.

Vi förflytta oss nu till Lerbäcks kommun, som har en areal av 28.000 hektar och en befolkning om 4.300 personer.

Inom kommunen ligga stationssamhälle- na Mariedam, Rönneshytta, Lerbäck och Asbro, varjämte huvuddelen av Skyllbergs Bruks A.-B. skogar äro belägna inom kommunen.

I och med den nya brandlagens tillkomst utsågs år 1945 *polisman Göte Jansson* till brandchef, som redan från år 1941 varit chef för den frivilliga brandkåren. Numera är bygde- och skogsbrandförsvaret samordnat inom kommunen, och brandstyrkan utgöres av en borgarbrandkår om sexton man samt brandchef och fyra vice brandchefer och dessutom en reservstyrka om 70 man.

Kommunen är indelad i två släckningsdistrikt, och i det ena distriktet svarar Mariedams borgarbrandkår för släckningen och i det andra Skyllbergs bruks brandkår (uppsatt år 1938).

Reservstyrkan är indelad i sex grupper, vilka äro uttagna inom de tätare bebyggda orterna. Av dessa grupper äro fyra utrustade med materiel för skogsbrandsläckning såsom hinkar, yxor, spadar, hackor och sägar. Avsikten är att samtliga grupper skola erhålla denna utrustning jämte en s. k. blockspruta. En framtidsdröm är att dessa grupper även skola erhålla vardera en mindre motorspruta. Men det är, som sagt, en framtidsdröm.

TVÅ MOTORSPRUTOR OCH TVÅ BRANDBILAR FINNAS.

Borgarbrandkåren i Mariedam disponerar över en alldeles ny brandbil, inbyggd och med plats för 10 pers., o. vi har dessutom en motorspruta om 800 l/min. och 1.000 m. slang. Skyllbergs bruksbrandkår har en 1.200 l/min. motorspruta, 1.000 m. slang och en utryckningsbil, så vi ha ju en förhållandevis god utrustning, även om åtskilliga detaljer behöva kompletteras.

Vi har kommunen indelad i fyra brandsynedistrikt, och tack vare de goda utbildningskurserna vid Örebro brandkår så ha vi lyckats riktigt bra med brandsynen. Vi ha för övrigt även egen skorstensfejare anställd inom kommunen, som naturligtvis tillhör brandsynenämnden inom ett av de fyra distrikten, slutade brandchefen Jansson.

Allan.

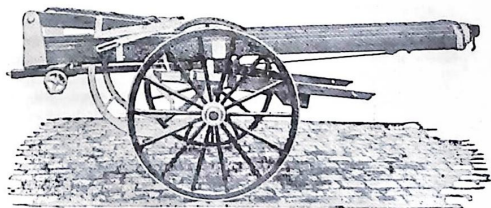
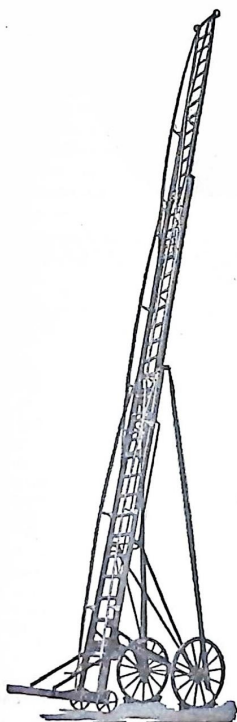
MEKANISKA

STEGAR

olika typer

egen

tillverkning

Allmänna Brandredskapsaffären AB

E. BERGSTRÖM

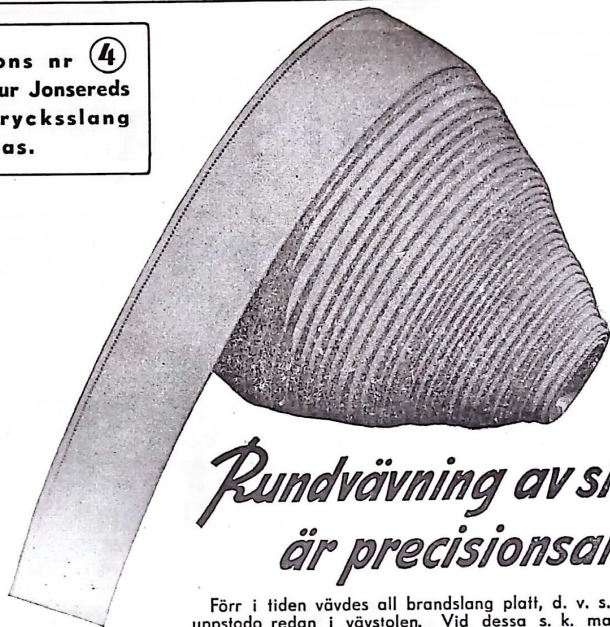
Schéelegatan 28

STOCKHOLM

Tel. 53 22 58, -59, 51 65 51

Verkstäder: Stockholm och Wattholma Bruk.

Annons nr **4**
om hur Jonsered's
högtrycksslang
skapas.

Rundvävning av slang är precisionsarbete

Förr i tiden vävdes all brandslang platt, d. v. s. slangvecken uppstodo redan i vävstolen. Vid dessa s. k. maskinveck var slangvävnaden alltid svagare.

I och med att vävningstekniken hunnit så långt, att det var möjligt att väva slangen rund, försvunno maskinveckan — vävnaden blev absolut likformig och fri från svaga punkter.

Slangvävning har alltid fordrat stor precision och noggrannhet och detta gäller inte minst rundvävningen. Vid Jonsered, där vi ha över 90 års erfarenhet av slangtillverkning att bygga på, underkastas slangvävningen en minutiös kontroll för att slangen skall få en så jämn täthet som det över huvud är möjligt. Vävningsen sker i vävstolar, som specialbyggts i våra egna verkstäder.

Och inte nog med, att vi noggrant kontrollera själva vävningen — varje färdigvävd slang vattenprovas för att utrona såväl täthet som motståndsförmåga mot höga tryck. Ni vet väl, att vi garanterar vår slang till 35 kg. cm²!

Komplettera Er brandkärsutrustning med Jonsered's högtrycksslang av linne. Den är märkt med 2 blå ränder — garanti-märket för högsta kvalitet.

Hemligheten med Jonsered's slangs överlägsenhet ligger i följande 5 faktorer:

- 1 Vi utvälja den rätta råvaran.
- 2 Vi spinna råvaran till garn i eget spinneri.
- 3 Vi koka och specialbehandla garnet enligt en metod, som vi äro ensamma om.
- 4 Vi rundväva slangen enligt moderna tillverkningsprinciper.
- 5 Vi underkasta slangen en fortlöpande, minutlös kontroll betr. täthet och hållfasthet mot sprängning.

Jonsered's

där tradition förenas med modern teknik

JONSEREDS FABRIKERS AKTIEBOLAG • JONSERED

GRUNDAT 1833

AUKTORISERADE ÅTERFÖRSÄLJARE:

BRISSMANS BRANDREDSKAP, Halmstad

H. A. B. HENRIKSSONS BRANDREDSKAP, Stockholm - Göteborg - Malmö - Sundsvall
ODENIUS A.-B., Göteborg • A.-B. PUMPINDUSTRI, Göteborg - Stockholm - Malmö

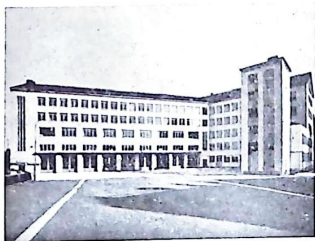
Några intryck från brandförsvaret i Schweiz

Av vice brandchefen *Evan Rosinander.*

Vid studium av ett främmande lands brandförsvaret gör man helt naturligt och nästan omedvetet jämförelser med förhållandena i ens eget land. Det schweiziska brandförsvarets organisation har ingen motsvarighet till vår brandlag och brandstadga för hela riket, ej heller till den centrala riksorganisation, som vi ha i statens brandinspektion. Varje kanton — och de äro ju som bekant 22 — får ordna sitt brandförsvaret efter eget gottfinnande, och följden har därför blivit, att olika kantoner, även där de äro grannkantoner, ofta uppvisa stora skillnader i organisatoriskt avseende och därmed också i fråga om utrustningen. — I vissa kantoner äro sålunda medborgarna ålagda brandtjänsteplikt, i andra icke. I de fall, då tjänsteplikt föreligger, varierar tjänstepliktstiden avsevärt i olika kantoner, så att man i en kanton kan ha föreskrivet tjänstepliktstiden till mellan 28—40 år och i en annan till mellan 30—50 år. Brandkårens personalstyrka uppvisar stundom den egendomligheten, att en till invånareantalet mindre stad har påtagligt större yrkesnumerär än en till invånareantal tredubbelt så stor stad. Brandtele-

graf saknas i allmänhet helt och hållet, men även i detta avseende förefinnes olikheter så till vida, att ett par städer ha brandtelegraf, om ock i ringa omfattning.

Beträffande utrustningen kan nämnas, att slangdimensionen varierar på olika platser, och där förekommer sålunda slang med diameter på 44, 52, 55 och 65 mm. Sistnämnda slangstorlek användes dock endast som huvudslang mellan brandpost och grenrör för att sedan fortsätta med någon av ovanstående mindre dimensioner fram till brandplatsen. En sådan anordning med grov tillloppsslang, som efter grenröret övergår i mindre dimension, är odiskutabelt den ur teknisk synpunkt riktiga lösningen av vattnets framforslande från vattentag till brandplatsen; tyvärr ha vi i vårt land icke lyckats genomföra denna princip ännu, trots att många röster höjts för att få en sådan ändring till stånd. — Däremot tycks smalslangen på 1—1 1/2", som ju under senare år kommit flitigt i bruk hos oss, förekomma ganska sparsamt vid de schweiziska brandkårens. Ej heller förekomma några tankvagnar. Slangkopplingarna utgöras dels av skruvkopp-

Brandstationen i Zürich (från gården).

Telegrafrummet i Zürich.

lingar, som äro ganska vanliga även vid de större yrkesbrandkårerna, och dels av ett slags bajonettkopplingar.

Endast de sex största städerna ha yrkesbrandkårer, nämligen Zürich, Basel, Genève, Bern, Lausanne och S:t Gallen. Jämfört med våra förhållanden är numerären mycket liten. Zürich har sålunda med sina nära 400.000 invånare endast 55 yrkesbrandmän, och Lausanne med cirka 100.000 invånare blott 16. Staden Basel, som har omkring 170.000 invånare och sålunda avsevärt mindre invånarantal än Zürich, har emellertid — såsom ovan antytts — betydligt större yrkesbrandkår än Zürich eller cirka 75 man. Tjänstgöringsförhållandena äro ungefär som hos oss med tjugofyratimmarsskift. Om sålunda yrkesnumerären i regel är ganska liten, har man i gengäld så mycket större reservstyrkor, antingen grundade på tjänsteplikt, s. k. pliktbrandkårer, eller ock i form av frivilliga brandkårsorganisationer. Pliktbrandkåren i Zürich uppgår sålunda till 1.600 och i Basel till cirka 500 man. Dessa reservstyrkor ha militär indelning i bataljon, kompani och grupper. De ha också sitt eget befäl, egen utrustning och egna förvaringsplatser för materielen, s. k. magasin. I Zürich finns ett tjugotal magasin på olika platser i staden. — Den inre alarmeringen av reservstyrkorna är ordnad på ett mycket effektivt sätt. Man alarmerar i regel grupper om 10—20 man från alarmeringscentralen på brand-

stationen medelst ett enda tillslag. Alarmanordningen hos reservbrandmannen utgöres av en telefonapparat; vid signal på telefonen lyfter brandmannen på mikrofonen, varvid en lampa tändes på brandstationen med vederbörandes tjänstenummer och signalerar därmed, att brandmannen är hemma och kommer att infinna sig på brandstationen. Man får på så sätt genast besked om hur många reservbrandmän, som av den uppringda gruppen komma att infinna sig och, i de fall antalet är för litet, kan man genast alarmera en ny grupp utan att behöva invänta vederbörandes samling på brandstationen.

Såsom redan nämnts är det endast de större städerna, som ha yrkesbrandkårer. I övriga städer utgöres brandförsvaret liksom på landsbygden av pliktbrandkårer, där tjänsteplikt finnes, och i annat fall av frivilliga brandkårer. I sådana städer som Luzern och Winterthur med omkring 50.000 invånare finnas inga som helst yrkesbrandkårer.

Helt allmänt skulle man kunna säga, att de mindre och medelstora städernas brandkårer, även där de utgöras av yrkesbrandkårer, ligga ett bra stycke efter motsvarande brandkårer hos oss ifråga om organisation och utrustning. Brandstationerna äro tränga och omoderna, numerären är påfallande liten, utrustningen med bl. a. massiva gummidäck till brandbilarna, icke avstängbara strålrör och munstycken med 15 mm.

Använd **Brissmans** patenterade monteringshylsa av aluminium

Svenskt pat. nr 116359

vid montering av Edra brandslangar.

Engelskt pat. nr 579395

Den starkaste och bästa hittills använda monteringsmetod, provad upp till 70 kg. tryck pr kvcm., skyddar slangen för sönderslagning mot kopplingshalsen, går lätt och fort att utföra utan förkunskap, ingen nitning. Begär broschyr och prislista. Provapparat sändes kostnadsfritt. Vi äro auktoriserade försäljare för Jonsereds slangar och all slang som levereras av oss monteras med den nya hylsan.

BRISSMANS BRANDREDSKAP — HALMSTAD

Inoch. f. Brandmästare F. Brissman — Norra Vägen 31 — Tel. 3333

diameter som den minsta munstycksdimensionen, är efter sin tid. Samma är förhållandet med landsbygdens brandkärar. Inom varje tätbebyggt samhälle finnes visserligen en brandkår, men utrustningen är föråldrad. Någon motsvarighet till Svenska Brandkärernas Riksförbund finnes emellertid icke, ej heller till den hos oss organiserade konsulentverksamheten. Avsaknaden härav är påfallande.

Om sålunda de mindre och medelstora städernas samt landsbygdens brandkärar äro avgjort underlägsna våra brandkärar, så äro däremot de tre största städernas brandkärar av synnerligen hög klass. Brandkärarna i Zürich, Basel och Bern stodo fullt i nivå med våra bästa brandkärar — utom ifråga om numerären — och i vissa avseenden syntes de t. o. m. överträffa dessa. Nybyggda, välplanerade brandstationer, hypermoderna brandbilar med ändamålsenlig inredning, och en i minsta detalj förstklassig utrustning känneteckna dessa städers brandförsvär.

Brandbilarna voro i ganska stor utsträckning försedda med dieselmotorer, vilka allmänt ansågos överträffa bensinmotorerna. Motorerna höllos ofta elektriskt uppvärmda genom anslutningsledningar i vagnhallens golv. Bilarna voro heltäckta och väl utnyttjade för materielen, som i regel var placerad i utdrägbara lådor av plåt — ett utmärkt förvaringssätt. Ifråga om brandpumpar förekommo såväl front- som bakmonterade pumpar på bilarna, vartill kom ett stort antal transportabla, tvåhjuliga motorsprutor.

Brandstationen i Basel.

Av utrustningsdetaljer fäste man sig särskilt vid sådana tekniska finesser som elektriska borrar och sågar, skär- och svetsaggregat, speciella redskap för arbete i trä och dito i järn, stora belysningsaggregat, anordningar för uppstötning av byggnader, lyftkranar på 15 tons lyftkraft, rökventilatorer, radio samt livräddningsredskap av olika slag, bl. a. en gummibåt för drunkningsolyckor. Över huvud taget syntes man ha lagt stor vikt vid livräddningsanordningarna, eftersom brandkärarna kallas till varje slag av olycksfall, där hjälp erfordras. Däremot ombesörja de schweiziska brandkärarna icke ambulanstjänsten. Även den stationära utrustningen inom dessa de tre största städernas brandstationer var av högsta klass; en så välutrustad gaskyddswerkstad som i Basel torde man få leta efter; även arbetsverkstäderna voro välförsedda med moderna arbetsmaskiner för olika ändamål. Vid en rundvandring genom brandstationerna frapperades man av den mönstergilla ordning, som rådde överallt. Varje sak på sin givna plats, välputsad och noggrant inplacerad bland övrig materiel och utrustningsdetaljer. Icke ens personalens tandborstar hade glömts bort, vilka alla stodo inrättade i exakt samma lutningsvinkel i sina tandborstställ. Totalintrycket av ordningen och organisationen inom dessa brandstationer var överväldigande.

Yrkesbrandkärarna i Zürich, Basel och Bern stodo på den absoluta toppen, och ifråga om lokaliteter, utrustning och kapitalinvesteringar överträffade de kanske t. o. m. våra bästa förhållanden.

Beträffande brandkärernas yttre alarmering har redan omnämnts, att brandtelegraf förekom ytterst sparsamt. Flerparten av de större städerna, bl. a. landets största stad Zürich, har sålunda ingen brandtelegraf. Man anser, att man i det vitt utgrenade telefonnät, som finnes inom landet, har ett effektivt alarmeringssystem för brandkären. Personligen är jag av samma uppfattning även för vårt lands vidkommande. Så utbrett som telefonnätet numera är i vårt land, torde det med hänsyn till de stora anläggnings- och driftkostnaderna, som en

Brandmästare.

Nyinrättade befattningen som brandmästare (tillika vice brandchef) i Vetlanda stad är till ansökan ledig att tillträdas den 1 okt. 1947 eller efter överenskommelse.

Löneförmåner: Begynnelselön 3.978:— kronor per år och slutlön 5.112:— kronor jämte rörligt tillägg f. n. 36 %. Härtill utgår beklädnadsbidrag med 250:— kronor per år.

Pensionering genom S. K. P.

För att kunna antagas till brandmästare fordras, att sökande genomgått brandmästarekurs kat. I vid Statens Brandskola eller hava därmed jämförlig utbildning. Dessutom skall sökande under minst två år hava förvärvat praktisk erfarenhet i brandtjänst vid större yrkesbrandkår samt styrka sig vara i besittning av goda befälsenskaper.

Befattningshavaren är skyldig bebo av staden anvisad bostad och härför erlagga bestämd hyra samt underkasta sig bestämmelserna i gällande instruktion, tjänste-, avlönings- och pensionsreglemente ävensom de ändringar däri, som framdeles kan komma att i vederbörlig ordning beslutas.

Övriga upplysningar lämnas av brandstyrelsens sekr., tel. 103.

Ansökan åtföljd av åldersbetyg, meritförteckning och övriga handlingar sökanden önskar åberopa jämte uppgift om den dag befattningen tidigast kan tillträdas skall vara Vetlanda stads brandstyrelse tillhanda senast den 10 september 1947.

Läkarintyg ingives på anfordran.

Vetlanda den 25 juli 1947.

Brandstyrelsen.

Befattningen som

v. Brandchef tillika brandmästare

vid Kramfors stads brandkår kungöres härmed till ansökan ledig.

Till brandstyrelsen ställd ansökan, åtföljd av meritförteckning samt övriga handlingar, som sökanden vill åberopa, skall senast den 15 sept. vara ingiven till brandstyrelsens ordförande, adr. Frånö.

Med befattningen följer lön enligt lönegrupp 16 i Statens löneplan, ortsgrupp IV. Befattningen bör helst kunna tillträdas 1 okt.

Befattning som

Brandförman

kungöres jämväl till ansökan ledig.

Med befattningen följer lön enligt lönegrupp 12 i Statens löneplan, ortsgrupp IV.

I övrigt gäller vad för v. brandchefsbefattningen föreskrivits.

Kramfors Stads Brandstyrelse.

brandtelegraf betingar, icke vara ofrånkomligen nödvändigt att för brandkårens alarmering anskaffa och underhålla en utgiftsstaten hårt belastande brandtelegrafanläggning.

För telefonalarmering av brandkåren i Schweiz användes siffran 18. På samma sätt användes viss siffra eller grupp av siffror för att komma i telefonkontakt med polis, ambulans, järnväg, telegramrum etc.

Av särskilt intresse torde vara den indelning i inspektionsdistrikt ifråga om brandförsvaret, som är genomförd i landet. Distrikten äro av varierande storlek. Chef för distriktet är antingen en yrkesbrandchef i en inom distriktet belägen stad, eller ock en äldre, beprövad chef för någon frivillig brandkår. Distriktchefen är således förutom chef för sitt eget samhälles brandkår jämväl chef för alla inom distriktet liggande samhällens brandkårer. Han ansvarar i sista hand för samtliga dessa brandkårens organisation, utrustning och utbildning samt kan i de fall, han anser nödvändigt, vid eldsläckning övertaga högsta ledningen av släckningsarbetet. Den schweiziske distriktchefen har således betydligt större ansvar och befogenhet inom sitt distrikt än våra länsbrandinspektörer inom resp. län. Därmed torde också följa, att effektiviteten blir större. En dylik distriktchef har givetvis dels med hänsyn till sina vidsträckta befogenheter och dels på grund av sitt relativt lilla verksamhetsfält stora möjligheter att på ett effektivt sätt främja och utveckla brandförsvaret inom distriktet. I de dagar, då huvuddragen för vårt brandförsvaret sådant det sedan fastslagits i brandlag och brandstadga drogos upp, höjdes från många håll bland brandbefälet ivriga röster för att få till stånd en liknande distriktsindelning, som här ovan antytts. Tyvärr blev så icke fallet — kvar står emellertid det faktum, att genomförandet av ett dylikt system med distriktsindelning hade varit av stor betydelse för hela vårt lands brandförsvaret.

Ifråga om utbildningsförhållandena inom det schweiziska brandförsvaret är en-

Brandstationen i Genève.

dast att nämna, att man saknade varje motsvarighet till vår Statens Brandskola; enligt uppgift äro emellertid krafter igång för att få till stånd en statlig utbildningsanstalt för brandbefäl. Ifråga om det förebyggande brandskyddet torde Schweiz icke ha mycket att lära oss svenskar. Brandskyddsverksamheten synes för brandbefälets del inskränka sig till granskning av ritningar till nybyggnader och meddelanden av därav föranledda yrkanden. Någon brandsyn enligt våra begrepp verkställs icke av brandbefälet.

Om man vid studiet av ett främmande lands brandväsende strävar efter att — vilket man givetvis bör göra — söka få nya impulser och erfarenheter samt tillägna sig de organisatoriska och tekniska nyheter, som kunna vara av värde för ens eget lands brandväsende, så torde man, då det gäller det schweiziska

Uniformsarmband

av knappar med tunglås och 23 kar. gulförgyllda. 25:— kr.

Vid beställning medsänd 10—12 knappar.

Örebro Guldsmedsverkstad

Gamla gatan 10, Örebro

Räknestickan oumbärlig hjälpreda!

RIKSFÖRBUNDET

Protokoll vid Svenska Brandkårernas Riksförbunds årsmöte i Göteborg den 13 juni 1947.

Närvarande: Omkring 250 personer. Vid mötets officiella del närvaro bl. a. landshövding Jacobsson och representanter för Göteborgs stad samt för brandskyddsorganisationerna i Danmark, Finland och Norge.

§ 1.

Utsågos herrar C. Bergström och G. Ekestubbe att jämte ordföranden justera mötets protokoll.

§ 2.

Centralstyrelsens redogörelse över verksamheten år 1946 hade varit införd i tidskriften, varför ansågs obehövt att uppläsa densamma. Redogörelsen lades med godkännande till handlingarna.

§ 3.

Revisionsberättelse för kalenderåret 1946 upplästes och beviljades styrelsen ansvarsfritt i enlighet med revisorernas förslag.

§ 4.

Till styrelsemedlemmar omvaldes direktörerna G. Bylund och E. Lindbohm samt brandchefen N. Grönvall. Till suppleant i centralstyrelsen omvaldes direktör N. Almér och nyvaldes brandkonsulent E. Jansson efter brandchef H. Forssman, som undanbett sig återval.

§ 5.

Såsom revisorer omvaldes direktörerna I. Magnusson och A. Åmell, och såsom revisorssuppleanter omvaldes direktörerna C. O. Sjöberg och T. Wiktander.

§ 6.

Beslöts att medlemsavgiften 5:— kr. för enskild medlem och 10:— kr. för brandkår och kommun skulle bibehållas.

§ 7.

Vid mötets offentliga del hälsades de närvarande av riksförbundets ordförande, landshövding Hammarskjöld, som därvid särskilt vände sig till chefen för civilförsvarsstyrelsen, generaldirektör Natt och Dag och riksbrandinspektör Axelson. Med hänvisning till de ökade brandskadorna framhöll ordföranden det all-

brandväsendet — där det är som bäst —, kunna göra bl. a. följande lärdomar:

1. Betr. den rikligt tilltagna livräddningsmaterielen.
2. Betr. brandkårernas yttre alarmering.
3. Betr. den perfekta organisationen och mönstergilla ordningen inom brandstationerna.

Som avslutning skulle jag vilja framhålla, att man frapperades av det allmänt rådande väståndet i Schweiz och

av landets på samma gång måttfulla och framgångsrika näringspolitik. Man torde kunna påstå, att Schweiz med dess olika nationalitetsgrupper och självständiga kantonerna på sätt och vis utgör en förträfflig illustration till tesen, att olika härstamning, språk och rasförhållanden i och för sig icke behöver innebära något skiljande irritationsmoment folken emellan, bara viljan till gemenskap, fred och produktivt samarbete existerar i folkmedvetandet.

varliga läge, vårt brandförsvarsarbete befinner sig i och rekommenderade inledningsvis brandförsvarsorganisationerna att i arbetet gå fram var för sig, men slåss gemensamt med sammansvetsad front mot den gemensamme fienden. I fortsättningen framhöll ordföranden bl. a. dels nödvändigheten av att landsbygdens brandsyneförrättare erhålla mera övning och upplysning för att nå vidgad erfarenhet i brandsynearbetet, dels även de mindre brandkärernas värde för bekämpande av skogsbrand. Därvid räknade ordföranden med en välvillig prövning, då det gäller brandkärernas ersättningsanspråk för ingripande mot skogsbrand. Härvid bör värdet av den räddade egendomen ligga till grund för bedömandet, och icke det avbrända områdets yta. Som avslutning uppehöll sig ordföranden vid den nya kommunindelningen och framhöll därvid, att de nya kommungränserna kunna komma att skära de gränser, som uppgjorts för brandförsvaret, men att sådana svårigheter måste övervinnas, varvid kommunerna böra ha att räkna med förståelse från brandkärernas sida, då det gäller gränjusteringar. Huvudsaken är, att utvecklingen av brandförsvarsarbetet icke avstannar i avvaktan på kommunindelningens genomförande.

§ 8.

Framförde brandchefen Strömsheim, Trondheim, en hälsning från Norske Kommunale Ingeniørvesenerens Forening.

§ 9.

Brandchefen A. A. Engström, Karlstad, fick av ordföranden mottaga Riksförbundets förtjänstmedalj i guld för 20-årigt förtjänstfullt konsulentarbete.

§ 10.

Direktör C. Juhlin-Dannfeldt överlämnade Städernas Allmänna Brandstodsbo-

UTNÄMNINGAR

Nyutnämnd brandchef.

Till brandchef i Trelleborg har utsetts vice brandchefen i Landskrona Bo Gauffin.

lags guldmedalj till kapten E. Gillner som en erkänsla för den goda grund, som lagts av Riksförbundet och dess förutvarande sekreterare för spridande av kännedom om den nya brandlagstiftningen på landsbygden.

§ 11.

Kapten Mohlin och brandchef Grönvall höllo föredrag över ämnet "Moderna eldsläckningsmetoder".

§ 12.

Under brandchef Grönvalls ledning utfördes på "Heden" ett flertal eldsläckningsdemonstrationer med dimma, skum, kolsyre, "vätt" vatten m. m.

§ 13.

Ett stort antal av mötesdeltagarna intogo gemensam middag å restaurant Lorensberg.

Som ovan:
A. Ekberg.

Justeras:

B. Hammarskjöld.
Curt Bergström.
G. Ekkestubbe.

Principerna för brandalarmering

Att för en stad, köping eller annan tätort ordna brandalarmeringen erbjuder som regel ej något problem. Förhållandet blir dock annorlunda, när det gäller, att för en kommun eller helt släckningsområde med däri ingående tätorter i större och mindre omfattning, ordna brandalarmeringen tillfredsställande. Dels måste en *ingående alarmering ordnas*, dels gäller det frågan om *brand-Ac* och dels *den utgående alarmeringen*.

INGÅENDE ALARMERING

Om vi först uppehåller oss vid den ingående alarmeringen, så ha vi rikstelefonnätet (jämte budsändning) att räkna med för överförande av eldsvådemeddelanden till brand-Ac. Brandtelegrafanläggning kan tänkas förekomma inom den tätort där brandstyrkan är förlagd och där brand-Ac skall finnas, under förutsättning att tätorten är av den storleksordningen att en brandtelegrafanläggning där är motiverad.

Brandtelegrafanläggningens uppgift är, att för tätorten och närmast angränsande ytterområden underlätta den ingående alarmeringen.

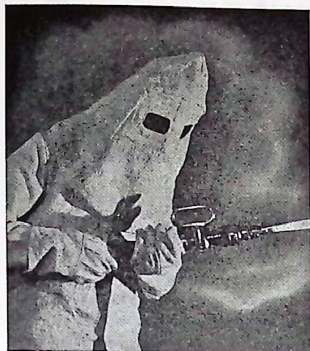
För kommunen i sin helhet med där befintliga större och mindre bebyggelsecentra har man i praktiken endast att räkna med rikstelefonnätet i viss mindre omfattning kompletterat med budsändning på sådana platser, där telefoner ej finnas.

Först och främst *måste* man vidtaga åtgärder så att telefonförbindelse mellan alla inom kommunen befintliga telefonapparater och telefonstationer inom tätorten där brandstyrkan är förlagd, kan etableras vid alla tider på dygnet, oberoende av om vissa inom kommunen befintliga manuella telefonstationer endast ha vissa expeditionstider. Äro alla telefonstationer inom kommunen automatiserade kan man utan vidare räkna med att telefonerna under alla tider på dygnet kunna användas för ingående alarmering.

Vid manuella telefonstationer som endast ha vissa trafiktider måste kommunen träffa en överenskommelse med vederbörande telefonstationsföreståndare att lämna sådana garantier, att telefonsamtal kunna expedieras vid alla tider på dygnet. Den fasta avgiften av kr. 1:—, som utgår för expediering av samtal under icke normal tid, beträffande brand, polis, sjukdomsfall och liknande, innebär icke någon garanti för att samtalsförbindelse alltid kan etableras. För att samtal alltid skall kunna etableras måste telefonstationsföreståndarna vidtaga sådana åtgärder att växeln alltid är bemannad och detta torde icke gå med mindre än att kommunen härför lämnar en viss ersättning, vilket också skett på en del platser. En sådan överenskommelse måste givetvis i första rummet ske på den telefonstation inom den ort, där brandstyrkan är förlagd.

Vid mycket små växelstationer med ett litet antal abonnenter (på grund av gles bebyggelse), kan det ibland vara omöjligt att ordna en sådan garanterad expediering dygnet runt. Man har här möjlighet att få någon av de till växelstationen anknutna abonnentapparaterna nattkopplad till närmaste större växelstation, eller eventuellt få en utanför telefonstationen uppsatt telefonapparat i lämpligt utförande nattkopplad när växelstationen stänger för dagen. På anslag inom fastigheter "hur brandalarmering skall ske" måste i sådant fall angivas, att vid alarmering vid eldsvåda vid de tider på dygnet då växelstationen är stängd för trafik, alarmeringen måste verkställas från viss abonnents telefonapparat, eller från en utanför telefonstationen uppsatt telefonapparat. En sådan lösning av alarmering är icke idealisk, då det i många fall medför kilometerlång budsändning med därmed följande tidsförlust.

I den mån som telefonstationernas automatisering fortskrider, undanröjes emellertid de svårigheter som ovan på-

ASBEST

är som bekant det bästa materialet som skydd mot stark hetta och eld, t. ex. vid oljebränder el. dyl.

Vi tillverka kläder av både tjockare och tunnare asbestväv bl. a.:

HUVOR
HANDSKAR
DRÄKTER
DAMASKER
FILTAR

Omgående leverans från lager

Begär prospekt och upplysningar från

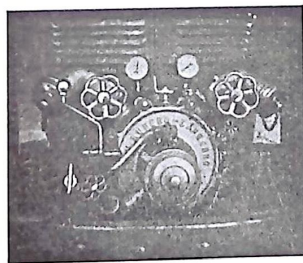
specialfirman för rökskyddsmateriel och skyddskläder

BIRGER CARLSSON & Co. A - B

Kaptensgatan 6 - STOCKHOLM - Tel. 67 91 30 (växel)

Frontmonterade pumpar

för upp till 2000 m/lit.
vid 9 kg/cm²

Med avgasevakuering, oljekylning och synkr. koppling till motorn.

WILH. RUBERG - LÅNGBRO

Tel. Kristianstad 10174 och 10178

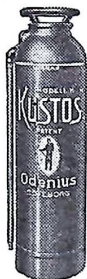
Odenius brandsprutor

Marknadens förnämsta, mest effektiva

VATTEN-, SKUM-,
PULVER-, KLORVÄTSKE-,
KOLSYRESNÖ.

ELDSLÄCKARE

Av Tarifföreningen efter provningar vid Statens Provningsanstalt för olika användningsområden **G O D K Ä N D A** betr. såväl utförande som släckningsförmåga.

Varför kolsyrespruta?

DÄRFÖR att laddade kolsyresprutor *alltid* och *omedelbart* äro *färdiga* för *ögonblickligt* ingripande; en påtaglig fördel och en ovärderlig tillgång vid eldsutbrott.

Brandredskapsfirman

ODENIUS A.B.

Ö. Hamngatan 16 - GÖTEBORG - Tel.: 13 69 35, 13 69 47, 13 15 96

BRAND - stegen

av stål i WI-BE konstruktion är på samma gång lätt och stabil och kan skötas och transporteras av två man. Den når 18 meter högt — med extra toppdel 21 meter.

Allt i brandstegar:

Skarvstege konstruerad i samråd med Svenska Brandkårernas Riksförbunds Arbetskommission, hopfällbar hukstege, fasta brandstegar, räddningsstegar etc. tillverkas av stålrör i WI-BE patenterade stabila utförande.

Begär katalog
och offert!

MORA

TEL. 480

talats beträffande den ingående alarmeringen när den skall ske över rikstelefonnätet via manuellt betjänade stationer, vilka ej ha expeditionstider hela dygnet.

BRAND-AC

Brand-Ac *måste* finnas och då lämpligen inom den tätort i kommunen, där brandstyrkan är förlagd. Den skall ha expeditionstid under hela dygnet, för att alltid kunna mottaga eldsvådemeddelanden och verkställa den utgående alarmeringen. Är telefonstationen automatiserad, skall på brand-Ac finnas en särskild telefonapparat med särskilt nummer, vilken endast får användas för ingående meddelanden om eldsvåda och liknande och som skall vara spärrad för utgående samtal, detta för förhindrande av att en påringande abonnent kan bli hindrad att erhålla förbindelse på grund av att samtal pågår. På brand-Ac skall finnas anordning för utlösning av utgående brandsignal, antingen nu denna sker över signalslinga, över tyfon eller över rikstelefonapparater.

På många mindre platser ställer det sig svårt att kunna ordna brand-Ac. I sådant fall får man tänka sig brand-Ac fördelat på två eller tre platser. Hos den för brand-Ac 1 ansvarige, som t. ex. får förutsättas vara brandchefen, uppsättes en Telegrafverkets mellanstationsapparat, så att när brand-Ac 1 är obemannad, ingående samtal kan mottagas antingen på brand-Ac 2 eller brand-Ac 3. En lämplig fördelning av vaktjänsten torde kunna åläggas brandchefen, som har att svara för att någon av de i systemet ingående brand-Ac alltid blir bevakad. På varje brand-Ac skall finnas utlösningssanordning för utgående brandsignal. Det är otillfredsställande att ha en handmanövrerad tyfon så placerad, att den som på brand-Ac mottager meddelande om utbruten brand, måste springa åtskilliga 100-tal m för att utlösa signalen. Nattetid då den vakthavande först skall klä på sig, tar ett sådant förfaringsätt onormalt lång tid och alarmeringen försenas.

Till brand-Ac skall det finnas endast ett telefonnummer och ej flera olika nummer att välja på, så att den alarmerande ej blir tvingad att ringa till flera nummer innan han slutligen får svar.

UTGÅENDE ALARMERING

För den utgående alarmeringen kan användas signalslinga, tyfoner eller rikstelefonapparater. Så snart man kommer upp till tätorter med något större invånareantal och förhållandevis många utryckningar per år, har det visat sig mindre önskvärt att alarmera brandstyrkan nattetid genom tyfoner. Därför är det bästa sättet för alarmeringen, att jämsides med tyfon ha möjlighet till alarmering på brandmännens arbetsplatser och i deras bostäder, antingen genom särskilda ringklockor i signalslingor eller genom rikstelefonapparater. Härigenom kan brandstyrkan alarmeras utan att alla samhällets invånare bli störda, Tyfonen bortkopplas i sådant fall nattetid.

För närvarande är i många fall brand-Ac placerad på tätortens telefonstation och telefonisten verkställer uppringning av brandstyrkan eller verkställer utlösning av tyfonen. Med tanke på att Telegrafverket i allt snabbare takt har för avsikt att automatisera telefonstationerna, är det dock redan nu nödvändigt att tänka sig in i den situationen, att ett särskilt brand-Ac måste anordnas, när telefonstationen blir automatiserad. En sådan automatisering kan komma att äga rum med relativt kort varsel. Ur den synpunkten är automatiseringen för en del orter måhända till olägenhet men å andra sidan erbjuder automatiseringen så stora förbättringar då det gäller att underlätta den ingående alarmeringen att de tidigare påtalade olägenheterna få anses komma helt i skymundan.

Vid automatiserade telefontättnad kommer det i många fall att bli så att ett flertal kommuner och eldsläckningsområden komma att tillhöra en och samma nätgrupp. För att erhålla telefonförbindelse

Nytt Utbildningsreglemente kommer i höst!

med respektive områdets brand-Ac måste ett 5- eller 6-siffrigt nummer slås på fingerskivan. Numret till brand-Ac skall finnas angivet på de anvisningsskyltar som skola anbringas i lägenheterna, med anvisning om hur brandkåren skall alarmeras. Även om så är fallet kommer det många gånger att uppstå anledningar till felringning och liknande på grund av brådskan och nervositet vid alarmeringen. Det vore därför en betydande lättnad, om man kunde komma fram till en lösning så att man endast hade ett fåtal siffror att slå på fingerskivan, varigenom alarmeringen väsentligt skulle underlättas. Ur organisationssynpunkt vore det också lämpligt om vid ett större automatiserad nätgruppsområde omfattande många olika kommuner, ett för samtliga kommuner gemensamt brand-Ac kunde ordnas, med ett för samtliga kommuner gemensamt nummer till brand-Ac. De bägge ovanstående synpunkterna äro önskemål, och upplysningsvis kan det meddelas, att den kommitté, som är tillsatt av Riksbrandinspektionen för att utreda brandalarmeringsfrågorna icke är främmande för att en sådan lösning av problemet skulle kunna medföra en hel del fördelar. Huruvida detta är genomförbart eller ej, är beroende på Telegrafverkets möjligheter att lösa de härmed förknippade tekniska problemen samt frågan om hur ett sådant gemensamt brand-Ac skall finansieras.

G. Bergh.

Bemärkelsedagar

50 år.

2/9 Brandmästare J. A. Göterstedt,
Örebro.

Bilaga.

Med detta nummer följer som bilaga ett brevkort, vilket kan användas vid rekvisition av litteratur m. m. från Riksförbundet.

Riksorientering för brandmän

Arboga Brandkärs Idrottssektion inbjuder till deltagande i Riksmästerskap i orientering, söndagen den 31 augusti 1947. Tävligen kommer att vara öppen för brandmän från yrkes- och borgarbrandkärer, vilka äro anslutna till Svenska Stadsbrandkärernas Idrottsförbund. Borgarbrandman skall dock ha tillhört kär minst ett år.

Klassindelning:

Yrkesbrandmän: Seniorer, yngre och äldre oldboys. Borgarbrandmän: Seniorer och äldre oldboys. Banans längd är c:a 10 km. för seniorer och yngre oldboys och c:a 8 km. för äldre oldboys.

Lagtävlan:

Fem man får anmälas pr lag av vilka de tre bästa räknas. Yrkesbrandmän: De tre bästa på långa banan! Två seniorer och en yngre oldboys. Borgarbrandmän: De tre bästa på långa banan.

Anmälningstiden utgår den 20 augusti 1947. Startavgift: Kr. 4:— inkl. karta och transportavgift. Karta: Tävligen går på karta 1:50000. Förläggning kommer att anordnas, men sovsäck och filtera böra medföras av deltagarna.

Kungl. kungörelse om ersättning för verksamhet vid brandsläckning m. m.

har utfärdats den 30 juni att träda i kraft den 1 juli i år. Genom kungörelsen upphävas kungörelserna den 2 december 1938 (nr 744) angående ersättning för deltagande i släckning av skogseld m. m. samt den 16 december 1938 (nr 762) angående ersättning för skada till följd av arbete vid släckning av annan eldsvåda än skogseld m. m.

Jämväl kungl. kungörelse om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under verksamhet vid brandsläckning m. m. har utfärdats ovannämnd dag och även trätt i kraft den 1 juli.

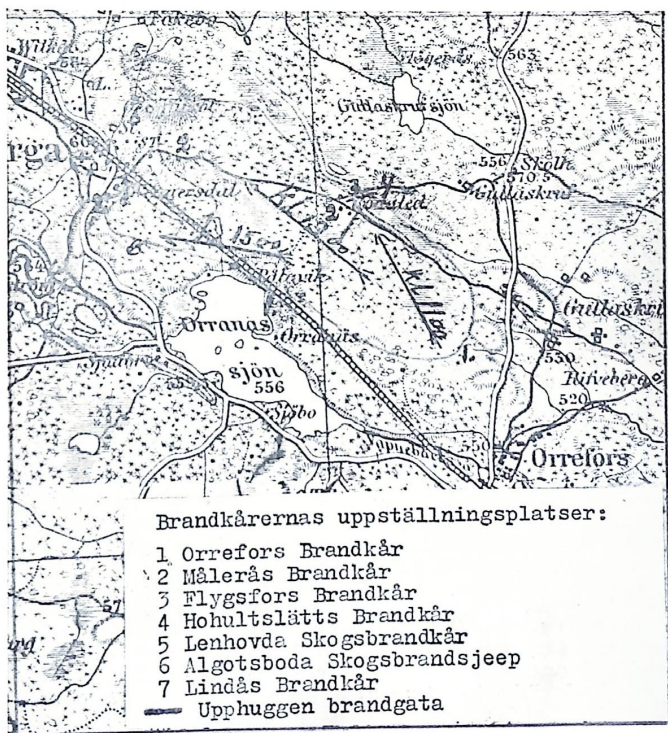
Ovannämnda kungl. kungörelser äro intagna i svensk författningssamling nr 343 och 344/1947.

Skogsbranden vid Orrefors

Efter en ovanligt torr och varm vår beredde man sig i det småländska glasbrukstrikttet att fira pingst. Elden i glasbrukens hytter voro släckta och arbetarna voro spridda åt skilda håll. Allting tydde på lugn och frid i Orrefors brukssamhälle i Kronobergs län, då plötsligt vid 10-tiden larmsignaler ljödo och brukets brandkår, som svarar för släckning i denna del av Hälleberga kommun, ryckte ut för att släcka en skogsbrand, som av okänd anledning brutit ut å en skjutbana strax utanför samhället. Detta var aldrig hotat, men elden spred sig snabbt till den närbeläg-

na skogen och fick genom hård vind och stark värme från början god fart i den uttorkade marken.

Med hänsyn till att stora skogscomplex, gårdar och samhällen voro starkt hotade kallades ytterligare fyra brandkärer från Kronobergs och två från det närbelägna Kalmar län. Därjämte uppbadades traktens släckningsskyldiga. Hjälp begärdes även från Kronobergs regemente och Kalmar Flygflottilj, men dessa förband kunde endast sända fåtaliiga beredskapsgrupper, emedan pingstpermissionen tagit sin början. I släckningsarbetet deltog sammanlagt 850

personer. Släckningsledare var till en början kommunens vice brandchef, sedan brandchefen. Först sedan branden fått större omfattning förordnade länsstyrelsen länsbrandinspektören såsom befälhavare över släckningsstyrkorna.

Situationen såg hotande ut. Röken, som kunde förmärkas redan på sju mils avstånd, förmörkade den eljest klart lysande solen. Närmare brandplatsen kunde man på vägarna möta lössläppta kreatur och flyttlass med från hotade gårdar evakuerat bohag.

Branden, som utbröt vid 10-tiden, hade efter en timme spridit sig 1500 meter mot nordväst, där gårdarna vid Rödaleld voro starkt hotade. De räddades genom insättande av Målerås, Flygfors och Hohultslätts brandkärer, men dessa kunde ej hindra skogsbranden att gå vidare, varigenom gårdarna vid Wilköl och bebyggelsen öster Hälleberga kyrka kommo i farozonen. Lenhovdas med specialbyggd skogsbrandsläkningsbil försedda skogsbrandkår och Lindås brandkår ingrepp emellertid här och dit förflyttades senare även Målerås brandkår.

Omkring kl. 15.00 gick elden över järnvägen och nu gällde det gårdarna vid Pålavik, vars gråtande kvinnor redan lämnat sina hem och givit dem förlorade. Orrefors brandkår och I 11:s motoriserade beredskapsstyrka kastades snabbt in på denna punkt och stoppade elden några meter från byggnaderna. Av samtliga gårdar, som hotades, gick ingen förlorad. Endast två mindre uthus brunno.

Till särskild stor nytta var den för brandsläckning riggade jeep, som av skogsbrandförsäkringsbolag skänkts till Algutsboda brandkår. Den medförde en motorspruta, typ Albin 200, och 200 m. smalslang, packad i två ryggburna slangväskor samt bogserade en s. k. Länna skogsbrandkärria med vattentank, rymmande 500 liter. Därjämte medfördes en blockspruta, handsprutor samt två ämbar av väv.

Jeepen insattes med stor framgång på de delar av fronten, där striden på grund av vattenbrist var särskilt hård och krävande. Det visade sig att den hade mycket god framkomlighet i terräng samt

att branden överallt stoppades, där de medförda sprutorna kommo till användning. På grund av sin rörlighet kunde sedan jeepen efter vattenpåfyllning sättas in på andra delar av fronten. Den var helt enkelt ovärderlig vid detta tillfälle.

På de ställen av fronten, där vatten icke fanns till hands, blev släckningsarbetet synnerligen ansträngande, men såväl civila som militära deltagare bestodo väl provet och gjorde i allmänhet mycket gott arbete. Efterhand som elden spred sig och delvis gick fram som hög löpbrand, på något ställe även toppbrand, blev eldfronten stor och uppgick slutligen till 10 km. Detta gjorde att manskapet på vissa håll hade stora fronter att hålla, 10 meter per man eller mer. Stundom blev det emellertid nödvändigt att draga samman folket med en man per meter och på så sätt släcka av en del av eldbandet isänder.

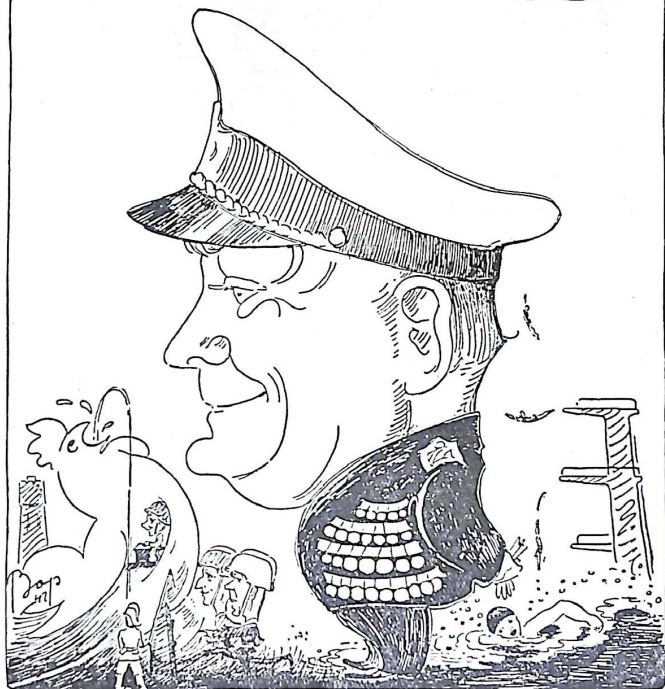
Kl. 19.00 var elden begränsad då 322 hektar hade brunnit av, till stor del 30—40 årig barrblandskog med marktäckning av bärris, ljung och hyggesavfall. Kl. 20.00 skedde utspisning av torrskaftung, på släckningsledarens rekvisition anskaffad av landsfiskalen, som ordnade utlämningen. Huvuddelen av manskapet hemförlovades med kvarlämnande av mindre styrkor, huvudsakligen militär, för bevakning under natten. De fingo stora fronter, fyra km. för 30 man, fördelade på två skift. Under natten blossade elden upp vid flera tillfällen men släcktes av bevakningen. Om situationen på något håll blivit allvarlig hade det varit lämpligt att åter insätta jeepen.

Kl. 4.00 följande morgon voro nya släckningsskyldiga inställda till Hälleberga kyrka för att efter fördelning ta ga itu med eftersläckningen. Sedan 25 mm regn fallit kunde de emellertid snart hemförlovas.

Följande dagar, som åter blevo torra och varma, blossade emellertid elden åter upp å skilda ställen, men kunde utan större svårighet släckas. Efterbevakning pågick i fyra dagar.

H. Forssman.

GENOM ELD OCH VATTEN GÅR FLORIN,
 HANS BREDA BRÖST BÄR MANDOMS SPÅR
 OCH GÄRNA MED EN SPRUTMASKIN
 WAN UT I KAMP MOT RÖDE HANEN GÅR.
 FAST LIKA GÄRNA KASTAR HAN SIG UT
 I HAVETS SALTA BÖLJA
 OCH TALAR SIMMARORD MED KRUT
 TILL DEM SOM HONOM FÖLJA.
 DET ÄR NÅT VISST MED VÄNNEN ABB'
 VI TRYCKER VARTM HANS LABB!

Länsförbundens årsmöte

Skaraborgs läns Brandkärsförbund
 håller sitt årsmöte den 31 augusti i
 Skara. (Obs.! Ändrad dag.)

Hallands läns Brandkärsförbund
 håller sitt årsmöte den 24 augusti i
 Getinge.

Västmanlands läns Brandkärsförbund
 håller sitt årsmöte den 30 augusti i
 Västerås.

Gotlands läns Brandkärsförbund
 håller sitt årsmöte den 6 september i
 Visby. (Obs.! Ändrad dag.)

Östergötlands Brandkärsförbund
 håller sitt årsmöte den 20 september
 i Linköping.

Nyhet från Brissmans:

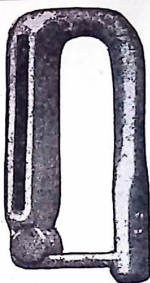
BÄLTHAKE AV HÄRDAD LÄTTMETALL

Legeringens hållfasthet 25—30 kg. pr kvmm. C:a 33 % lägre vikt än hakar av järn eller stål. Bättre bromsverkan enär haken blir grövre. Mindre slitage å manskapslinan. Absolut säkert fäste ty kläppen vilar i ett spår. Helt rostfri, lågt pris. Färdiga bälten, omgående leverans. Patentsökt.

BRISSMANS BRANDREDSKAP

HALMSTAD

Tel. 3333

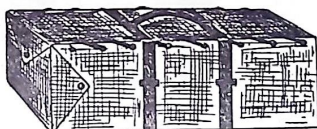

SLANGVÄSKOR (Kalmarmodellen)

för 25, 50 och 100 m. 63 mm. vävslang
finnas ständigt i lager.

Begär offert!

Försäljer alla slag av BRANDMATERIEL
samt bygger vi BRANDBILAR i önskat
utförande.

BRANDSKYDDSTEKNISKA BYRÅN, KALMAR
ULFELDSGATAN 16 — TEL. 2976

*Mössmärken
Gradbeteckningar
Armbindlar
Tjänsteålderstecken*

Aug. Holts Gulddragerifabriks A.-B.

Mäster Samuelsgatan 67 STOCKHOLM
Tel. 20 78 58 och 10 05 33

Svenska & Engelska

UNIFORMSTYGER

1:ma slitstarka helyllekvalitéer
billigast från

A. E. Perssons Skrädderi
Kristianstad

BRANDPUMPAR

Ett större antal obetydligt begagnade brandpumpar av märkena Sigmund, Harland, Scammel och Berisford i kapacitet 900—3.000 l/min. vid ett tryck varierande för de olika modellerna från 6—10 kg säljas från lager till mycket fördelaktiga priser.

Återförsäljare erhålla rabatt. Infordra offert!

AB TRAKTOR & INDUSTRIMASKINER

Industrigatan 17

M A L M Ö

tel. 283 16, 334 18